

Sbírka zákonů a nařízení.

Částka 55.

Vydána dne 30. června 1939.

Cena : K 1.—.

Obsah: (144.—146.) 144. Nařízení o pojištění u báňských bratrských pokladen. — 145. Nařízení o převádění důstojníků justiční služby z povolání do občanské soudní služby. — 146. Nařízení o odkladu exekučního vyklizení některých bytů užívaných na základě nájemního poměru.

144.

Vládní nařízení

ze dne 28. dubna 1939

o pojištění u báňských bratrských pokladen.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

čl. I.

Ustanovení § 18, odst. 1 zákona ze dne 11. července 1922, č. 242 Sb. z. a n., o pojištění u báňských bratrských pokladen, ve znění zákona ze dne 3. července 1936, č. 200 Sb. z. a n., se mění a bude zníti:

„(1) Nárok na provisi je vázán na dokonání čekací doby. Čekací doba činí třicetpět dokonáných příspěvkových měsíců (§ 24); nezískal-li však pojištěnec do konce kalendářního roku, v němž dovršil 45. rok věku, těchto třicetpět příspěvkových měsíců, činí čekací doba šedesát dokonáných příspěvkových měsíců (§ 24). Toto ustanovení se však nevztahuje na pojistné případy provisičního pojištění vzniklé přede dnem 1. května 1939.“

čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. května 1939; provedou je ministři veřejných prací a sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

145.

Vládní nařízení

ze dne 23. června 1939

o převádění důstojníků justiční služby z povolání do občanské soudní služby.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Důstojníci justiční služby z povolání budou převedeni do konce roku 1939 z moci úřední především na služební místa soudců (soudcovských čekatelů) občanských soudů nebo konceptních pragmatikálních úředníků úřadů veřejné žaloby.

(2) Důstojníky justiční služby z povolání převádí k občanským soudům nebo úřadům veřejné žaloby ministr spravedlnosti, který jim též určí trvalé služební místo, a to bez předchozího, jinak pro obsazování těchto služebních míst předepsaného řízení.

(3) Kde se v dalších ustanoveních tohoto nařízení mluví o důstojnících (důstojnících-čekatelích), je jimi rozuměti důstojníky (důstojníky-čekatele) justiční služby z povolání.

§ 2.

(1) Důstojníka převedeného do občanské soudcovské služby lze užívatí jen jako soudce ve věcech trestních, vyšetřujícího soudce, člena senátu v řízení trestním nebo jako konceptního úředníka úřadů veřejné žaloby. V ostatních oborech lze ho užívatí jako soudce teprve tehdy, když vykoná doplňovací soudcovskou zkoušku.

(2) Důstojníci, jimž podle dalších ustanovení tohoto nařízení není uložena povinnost doplňovací soudcovské zkoušky, mohou být

užití jako soudcové též v civilním soudnictví, konali-li v tomto oboru s úspěchem pomocnou soudcovskou službu aspoň po jeden rok a dali-li k tomu ministr spravedlnosti po slyšení osobního senátu sborového soudu II. stolice souhlas.

(3) Doplnňovací zkouška se koná podle předpisů platných pro výkon zkoušky soudcovské s tím rozdílem, že se nekoná z oboru trestního práva (hmotného i formálního).

(4) Doplnňovací zkoušku jsou povinni vykonati všichni důstojníci, kteří měli v den převedení méně než 12 let služby jako důstojníci justiční služby z povolání.

(5) Skutečnost, že důstojníci uvedení v předešlém odstavci nevykonali doplnňovací zkoušku do tří let ode dne svého převedení, je důvodem pro jejich přeložení na dočasný nebo trvalý odpočinek (§ 50 a násl. zákona ze dne 21. května 1868, č. 46 ř. z.).

(6) Tříletou lhůtu k složení doplnňovací zkoušky může ministr spravedlnosti ze závažných důvodů prodloužit nejvýše o jeden rok.

(7) Výkonu doplnňovací zkoušky má předcházeti nejméně jednoroční pomocná soudcovská služba v oboru soudnictví civilního.

§ 3.

(1) Důstojníci-čekatelé (§ 99 platového zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n.) se stávají auskultanty v přípravné službě soudcovské (§ 5 zákona ze dne 27. listopadu 1896, č. 217 ř. z.); do předepsané tříleté přípravné služby soudcovské započítává se jim z dosavadní čekatelské doby období nejvýše dvou roků. O zaměstnání v přípravné službě soudcovské platí ustanovení § 6 zák. č. 217/1896 ř. z. s vyloučením odvětví trestního soudnictví.

(2) Místo soudcovské zkoušky podle § 4, odst. 1 zák. č. 217/1896 ř. z. nastupuje doplnňovací zkouška, o níž platí ustanovení § 2, odst. 3 tohoto nařízení.

§ 4.

(1) Důstojníci-čekatelé (§ 3) se při převedení zařadí na služební místa soudcovských čekatelů podle § 36, odst. 4 a § 37 platového zákona.

(2) Důstojníci 7. platové stupnice se zařadí na služební místa soudců druhé skupiny.

(3) Důstojníci 6. platové stupnice se zařadí na služební místa soudců první skupiny, systemisovaná v VII. stupnici funkčního služ-

ného, důstojníci 4. platové stupnice na služební místa systemisovaná v VI. stupnici funkčního služného. Důstojníci v 5. platové stupnici se zařadí na služební místa v VII. nebo VI. stupnici funkčního služného a důstojníci 3. platové stupnice na služební místa v VI. nebo V. stupnici funkčního služného; podrobnosti určí vláda.

§ 5.

(1) Převedení důstojníci-čekatelé obdrží adjutum ve výši stanovené podle předpisů dosud pro ně platných s případným výchovným; jakmile dovrší 3 roky čekatelské doby, čítajíc v to dobu ztrávenou podle § 99 platového zákona, obdrží jako adjutum počáteční služební plat soudce, při čemž platí ustanovení § 45 platového zákona.

(2) Převedeným důstojníkům se započte pro určení základního služného celková doba započitatelná (započtená) pro zvýšení služného v dosavadním služebním poměru.

(3) Důstojníci převedení na služební místa soudců první skupiny obdrží počáteční funkční služné příslušné stupnice funkčního služného, plukovníci převedení na služební místa v VI. stupnici funkčního služného obdrží funkční služné stupně c) této stupnice; těmto plukovníkům přísluší úřední titul „vrchní soudní rada“.

§ 6.

(1) Pokud by nový hrubý služební plat převedeného důstojníka s platovým přídatkem podle § 14 zákona ze dne 1. července 1937, č. 186 Sb. z. a n., byl nižší než jeho dosavadní hrubý služební plat důstojnický, náleží mu vyrovnávací přírůstek ve výši rozdílu obou uvedených platů. Při tom se srovnává dosavadní i nové činovné částkami stanovenými pro skupinu míst činovného, do které je zařazeno nové služební působiště, a k výchovnému se nepřihlíží.

(2) Pro vyrovnávací přírůstek podle odstavce 1 platí ustanovení § 196, odst. 4 až 6 platového zákona obdobně.

(3) Pokud by pensijní základna plynoucí z nového služebního platu převedeného důstojníka byla nižší, než byla pensijní základna plynoucí z jeho dosavadního služebního platu důstojnického, podrží dosavadní pensijní základnu, pokud nenabude pensijní základny vyšší.

§ 7.

Služební pořadí převedených důstojníků se určí podle směrnic, které vydá ministerstvo spravedlnosti, a to s účinkem pro všechny

zaměstnanče příslušného osobního stavu, do něhož budou převedeni důstojníci zařadí. Při tom bude přihlédnuto k dosavadní hodnotě, kterou měl převedený důstojník ve vojsku, a k jeho celkové služební době.

§ 8.

Do doby rozhodné pro nabytí nároků i pro výměru civilních pensijních požitků je převedenému důstojníku započítati veškeru dobu započitatelnou v tom směru v den převedení podle předpisů platných tohoto dne pro vojenské gázisty z povolání.

§ 9.

(1) O jiném umístění důstojníků justiční služby (důstojníků-čekatelů) než podle § 1 tohoto nařízení platí ustanovení vládního nařízení ze dne 6. června 1939, č. 139 Sb., o umístování a jiném zaopatření zaměstnanců vojenské správy a děle sloužících.

(2) Pro důstojníky (důstojníky-čekatele), kteří mají býti převedeni podle § 1 tohoto nařízení, platí ustanovení v předcházejícím odstavci uvedeného vládního nařízení o umístování a jiném zaopatření zaměstnanců vojenské správy a děle sloužících po dobu, než bude provedeno jejich převedení k občanským soudům nebo úřadům veřejné žaloby.

§ 10.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provede je ministr spravedlnosti.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Havelka v. r.

Dr. Kapras v. r.

Čipera v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Klumpar v. r.

146.

Vládní nařízení

ze dne 23. června 1939

o odkladu exekučního vyklizení některých bytů užívaných na základě nájemního poměru.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Lhůta „30. června 1939“ v § 1, odst. 1 a v § 5 vládního nařízení ze dne 6. dubna 1939, č. 99 Sb., o dočasném odkladu exekučního vyklizení některých bytů, se mění na lhůtu „30. září 1939“.

Čl. II.

(1) Exekuci nuceným vyklizením bytu, která byla odložena na dobu po 30. červnu 1939 podle § 1 vl. nař. č. 99/1939 Sb., odloží soud, nezměnily-li se podmínky tam uvedené, na dobu po 30. září 1939, zažádá-li povinný z tohoto důvodu o odklad u soudu, který v prvé stolici rozhodl o odkladu, nejpozději do 14 dnů po účinnosti tohoto nařízení. Dokud lhůta k podání žádosti uvedená ve větě 1 neprojde a dokud soud o žádosti nerozhodne, budí s výkonem exekuce sečkáno.

(2) Byl-li povolen odklad podle odstavce 1, platí pro tento odklad přiměřeně ustanovení § 1, odst. 2 a § 2 vl. nař. č. 99/1939 Sb.; ustanovení §§ 3 až 5 téhož vládního nařízení platí obdobně.

Čl. III.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Havelka v. r.

Dr. Kapras v. r.

Čipera v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Klumpar v. r.